

سرمقاله

ادامه از صفحه یک ...

شانزده سال پس از آن روزها همچنان سعی می‌کنند با یادآوری آن تجربه، مانع از تکرارش شوند. در آن سال تعداد نامزدها و عدم اقبال برخی از آن‌ها به کنار، گیسری از انتخابات به نفع نامزد واحد مشکل بزرگی به وجود آورد؛ به‌نحوی که اصلاح‌طلبان در یک وزن کشی به نفع «مهدی کروبی کنار نرفتند تا در عین حال که مجموع آرای آن‌ها بیشتر از اصول‌گرایان بود، رقابت را واگذار کردند. حتی با رجوع به آمار می‌توان دریافت که اصلاح‌طلبان فارغ از وجود «هاشمی‌رفسنجانی در انتخابات، اگر با یک نامزد می‌آمدند، باز هم پیروز انتخابات می‌شدند که چنین نشد و احمدی‌نژاد هشت سال قوه مجریه را در اختیار داشت. با این وصف، به نظر می‌رسد اگر اصلاح‌طلبان نتوانند به یک نامزد واحد برسند، شرایطی مانند آن سال و بلکه بدتر از آن را رقم می‌زنند؛ زیرا در آن زمان اصلاح‌طلبان پایگاه اجتماعی بسیار وسیع‌تری نسبت به امروز داشتند و عملاً آرای خاکستری را نمایندگی می‌کردند؛ حال آنکه امروز به دلیل حمایتشان از دولت روحانی و البته نوع عملکرد دولت، در معرض تندترین انتقادها از سوی جناح رقیب قرار دارند.

تعداد نامزدها در آستانه انتخابات

ریاست‌جمهوری پدیده‌ای است که نیاز به تحلیل دارد و باید ریشه‌های پیدایش و نیز پیامدهای آن مورد بررسی قرار گیرد. در نگاه اول ممکن است این تعدد مثبت و نشانه روش‌نیروها به نظر برسد اما واقعیت آنست که کشور به بیش‌از یک رئیس‌جمهور نیاز ندارد و افزایش نامزدها موجب تششت و مانع رسیدن به وحدت افکار عمومی می‌شود. اما متأسفانه ترافیک اعلام‌کنندگانبتاوری در میان اصلاح‌طلبان نیز به شدت سنگین است؛ بنابراین، نهاد اجماع‌ساز با عنوان جبهه اصلاحات ایران تشکیل شده تا این نهاد اجماع‌ساز بتواند در مورد نامزد نهایی این جریان تصمیم‌گیری کند. دو نوع تفکر اکنون در نهاد اجماع‌ساز اصلاح‌طلبیان برای معرفی‌گزینه نهایی اصلاح‌طلبیان وجود دارد؛ تفکر نخست که احزاب تند این جریان حامی آن هستند این است که نامزد نهایی و حداقلی این جریان تا قبل از نام‌نویسی‌ها انتخاب و معرفی شود و تفکر دوم نیز تأکید دارد، همه نامزدهایی که اعلام‌کنندگانبتاوری کرده‌اند در انتخابات شرکت کنند و از میان نامزدهایی که از فیلتر شورای نگهبان عبور داده شده‌اند، نامزد نهایی بعد از بررسی نظرسنجی‌ها و... انتخاب و اعلام شود. طرفداران تفکر نخست تلاش دارند با

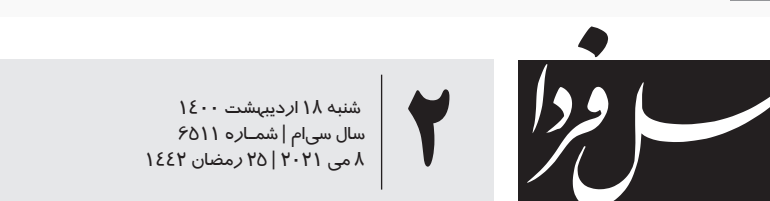
انتخاب و اعلام‌گزینه نهایی اصلاح‌طلبان قبل از ۲۱ اردیبهشت‌ماه، شورای نگهبان را تحت فشار قرار داده تا بتوانند نامزد خود را از فیلتر این شورا عبور دهند. تا اینجا کار نامزدهای حزب کارگزاران «طرفب»، «محسن هاشمی» و «جهانگیری» هست؛ خبرها هم حاکی از آن است که حزب اتحاد ملت نیز در شخصیت‌هایی مانند «مصطفی تاج‌زاده»، «اسحاق جهانگیری»، «محمدجواد ظریف»، «محمد صدر» و «سپهبدخت مولاوردی» نظر دارند و دبیر جبهه اصلاح‌طلبان ایران نیز از کاندیداتوری احتمالی «غلامحسین کرباسچی» شهادر پیشین تهران و دبیر کل حزب کارگزاران سازماندهی خبر داده است. از طرفی ممکن است اصلاح‌طلبان در این دوره از انتخابات ریاست‌جمهوری با خطر مستقل واردشدن برخی نیروهایشان مواجه شوند، نخستین مصداق این حالت «محسن رهامی» است. وی از اصلاح‌طلبان یاسافقه و رئیس سابق کمیته تعامل شورای هماهنگی جبهه اصلاحات است و اخیراً طی بیانیه‌ای در اعتراض به تلاش تندرها برای از میدان به در کردن دیگر نامزدهای اصلاح‌طلب و ایجاد اهرم فشار به شورای نگهبان از احزاب خواسته که نام وی را به عنوان نامزد مورد حمایت خود به نهاد اجماع‌ساز معرفی نکنند. در این راستا ورود مستقل وی به هر علتی که باشد باعث می‌شود جبهه اصلاحات با یک نیروی واحد وارد عرصه انتخابات نشود. البته برخی فعالان سیاسی باور دارند آنچه از سوی تشکیلات رسمی انتخاباتی اصلاح‌طلبان معرفی می‌شود، محیث دارد؛ اما به نظر می‌رسد عموم مردم اصلاح‌طلبان را به صفت شخصی می‌شناسند نه لزوماً به تأیید تشکیلاتی؛ به این معنا که جامعه میان یک اصلاح‌طلب با جریان متبوعش فرق زیادی قائل نیست؛ بنابراین به نظر می‌رسد ورود مستقل اصلاح‌طلبان فارغ از هر تصمیمی که نهاد اجماع‌ساز می‌گیرد، می‌تواند به اجماع سراسری طلمه بزند؛ موضوعی که تا همین امروز در باره عارف گفته می‌شد که او آمده است بماند و دیگر نمی‌خواهد مانند سال ۹۲ به نفع کسی کنار برود؛ گزاره‌ای که البته تا این لحظه نشان‌های از آن نیست و اکنون نام عارف هم در میان گزینه‌های مطرح در نهاد اجماع‌ساز به چشم می‌خورد. هرچند برخی باور دارند تعدد نامزدها به نفع اصلاح‌طلبان خواهد بود؛ اما این در شرایطی می‌تواند درست باشد که اصلاح‌طلبان بتوانند به نامزد واحد برسند و در غیر این صورت، نه تنها تعدد نامزدها هیچ کمکی به اصلاح‌طلبان نمی‌کند، بلکه باعث شکست قطعی آن‌ها در انتخابات می‌شود و زمینه پیروزی رقیب را حتی با رای حداقلی فراهم می‌کند.

رهبر معظم انقلاب در روز جهانی قدس

به نام خدا به جلو حرکت کنید

رهبر معظم انقلاب اسلامی در سخنانی به مناسبت روز جهانی قدس که به طور زنده از شبکه‌های تلویزیونی پخش شد، بیانات مهمی را ایراد فرمودند. در ادامه بخش‌هایی از این موارد را مرور می‌کنیم.

ماجرای فلسطین، همچنان مهم‌ترین و زنده‌ترین مسئله

جلسه دیگری از کمیسیون مشترک گفت‌وگوها بر گزار شد

برجام در جمعه ۵ عصر!

طرف روسی: شاید آخرین دور؛ طرف آمریکایی: دوجانبه ایران و آمریکا به برجام طی هفته‌های آینده

وزیر امور خارجه قطر خواستار شد؛

گفت‌وگو میان ایران و اعضای شورای همکاری خلیج فارس

بوریونیوز: شیخ محمد بن عبدالرحمن آل ثانی،

وزیر امور خارجه قطر گفت که کشورهای عرب خلیج‌فارس و ایران باید با یکدیگر برای دستیابی به چارچوبی به منظور در میان گذاشتن نگرانی‌ها و کاهش تنش‌های منطقه‌ای توافق کنند. وزیر امور خارجه قطر همچنین از گام‌های مثبت تر کیه برای نزدیک شدن به عربستان سعودی و مصر استقبال کرد و از ریاض و قاهره خواست تا

مشترک امت اسلامی است.سیاست‌های نظام سرمایه‌داری ظالم و سفاک، دست یک ملت را از خانه خود، از میهن و خاک آبا و اجدادی خود کوتاه کرده و در آن، رژیم‌ی تروریست و مردمی بیگانه را نشانده است.

سُست تر و بی‌پایه‌تر از منطق پوشالی تأسیس رژیم صهیونیستی چیست؟ اروپایی‌ها بنا بر ادعای خود، به یهودیان در سال‌های جنگ جهانی دوم ظلم کرده‌اند، پس باید با آواره کردن ملتی در غرب آسیا و کشتارهای فجیع در آن کشور انتقام یهودیان را گرفت!...

در این آینده مبارک، باید هم‌افزایی کشورهای مسلمان، یک هدف عمده و اساسی باشد و این چندان دور از دسترس به نظر نمی‌رسد. محور این هم‌افزایی، قضیه فلسطین به معنی همه کشور و سرنوشت قدس شریف است. این همان حقیقتی است که دل نورانی امام خمینی عظیم(ره) را به اعلام روز جهانی قدس در آخرین جمعه‌ماه رمضان هدایت کرد.

هم‌افزایی مسلمانن بر محور قدس شریف، کابوس دشمن صهیونیست و حامیان آمریکایی و اروپایی آن است. طرح ناکام «معامله قرن» و سپس تلاش برای عادی‌سازی روابط چند

سیاست Policy

فنی و کار بر روی متون پیش نویس آغاز شود.
جمعه دور چهارم مذاکرات وین که با از سرگیری نشست کمیسیون مشترک برجام آغاز شده بوده پایان یافت و همه طرف‌ها یکبار دیگر بر جدیت خود برای حصول نتیجه در کوتاه‌ترین زمان ممکن تأکید کردند. شرکت‌کنندگان در این نشست که در گراند هتل

وین بر گزار شد؛ درباره دورنمای بازگشت احتمالی آمریکا به برجام و اطمینان از اجرای کامل و مؤثر این توافق از سوی همه طرف‌ها بحث و گفت‌وگو کردند. اتحادیه اروپا شامگاه پنجشنبه در بیانیه‌ای از ادامه نشست کمیسیون مشترک برجام با حضور اعضای این توافق در وین خبر داد. ریاست هیئت ایرانی را همچون پیشین، سیدعباس عراقچی معاون سیاسی وزیر امور خارجه بر عهده دارد و ریاست جلسه بر عهده اتریکه مورا معاون دبیر کل سرویس خارجی اتحادیه اروپاست. پیش از این نشست دیدارهای دوجانبه‌ای میان عراقچی و مورا بر گزار شد. عراقچی که برای شرکت در دور چهارم مذاکرات برجام، وارد وین پایتخت اتریش شد در دیدار با رافائل گروسی مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی اولویت اول در مذاکرات را تأمین منافع ملت ایران اعلام کرد.

جلسه کمیسیون مشترک برجام پایان یافت. این اتفاق دیروز افتاد. یک روز قبل هم خبری از یک مقام روس ترند شد. «میخائیل اولیانوف» نماینده روسیه در سازمان‌های بین‌المللی مستقر در وین در پیامی تویتری نوشت: «دور بعدی گفت‌وگوهای وین (چه کسی می‌داند؟ شاید آخرین دور) درباره بازگشت به تعهدات کامل برجام هفتم می‌بر گزار می‌شود». این دیپلمات روس افزود: «البته که اگر نیاز باشد، ممکن است مذاکره‌کنندگان تصمیم بگیرند توقف دیگری را ترتیب دهند تا دستورالعمل‌های متعاقب را از پایتخت‌ها دریافت کنند». از سوی دیگر، یک مقام آمریکایی نیز در این روز اعلام کرد احتمال بازگشت دوجانبه ایران و آمریکا به برجام طی هفته‌های آینده وجود دارد.

به این ترتیب گویا دو طرف شرق و غرب بیش از بقیه برای بازگشت به برجام تعجیل دارند. جلسه کمیسیون مشترک که با حضور هیئت‌های ایران و گروه ۴+۱ در وین از سر گرفته شده بود، پایان یافت و مقرر شد بلافاصله ریزنی‌های کارشناسی و

را با شدت گذشته پیگیری نکنند. شیخ محمد بن عبدالرحمن آل ثانی بنه خبرگزاری روتترز گفت: «منطقه ما نیاز به احساس آرامش دارد و همه بازیگران باید در کنار یکدیگر بنشینند و برای آرام کردن همه تنش‌ها گفت‌وگو کنند.»

روابط سرد میان تهران و ریاض بنا به قدرت رسیدن دونالد ترامپ در سال ۲۰۱۶ به شدت دستخوش تنش شد. دو قدرت بزرگ خاورمیانه در جبهه‌های پر شمار و به‌ویژه در یمن عملاً با یکدیگر درگیر هستند. با وجود کاهش تنش میان قطب آنکارا-دوحه با پادشاهی‌های

سیاست خارجی

وزیران امور خارجه گروه هفت در بیانیه پایانی خود با استقبال از مذاکرات وین برای احیای برجام تأکید کردند که بازگشت کامل این توافق راه را برای رسیدگی به نگرانی‌های منطقه‌ای و امنیتی هموار می‌کند.

وزرای امور خارجه هفت کشور صنعتی جهان (گروه ۷) در پایان اجلاس سه روزه خود در لندن یک بیانیه مشترک درباره موضوعات مورد بحث خود و نتایج آن منتشر کردند. بنابر گزارش‌های وب سایت اتحادیه اروپا، وزیران امور خارجه این هفت کشور در بند ۱۳ بیانیه که به ایران پرداخته است از انجام مذاکرات میان طرف‌های توافق هسته‌ای و همچنین پیوستن آمریکا به این مذاکرات برای بازگشت به توافق استقبال کرده و آورده‌اند که برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) بهترین راه برای اطمینان از ماهیت صلح‌آمیز برنامه هسته‌ای ایران است. همچنین در این بیانیه با اعلام حمایت از مسئولیت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در نظارت و راستی‌آزمایی فعالیت‌های هسته‌ای ایران آمده است که بازگشت و اجرای کامل برجام می‌تواند راه را برای پرداختن به مسائل منطقه‌ای و امنیتی هموار کند. این کشورها در ادامه، اقدامات هسته‌ای جدید ایران را تحولاتی جدی و مایه نگرانی عمیق دانسته‌اند. وزیران امور خارجه گروه هفت علاوه بر این با طرح ادعاهایی علیه کشورمان مبنی بر حمایت از نیروهای نیابتی و بازیگران مسلح غیردولتی از ایران خواسته‌اند تا فعالیت‌های موشکی ناسازگار با قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل متحده را متوقف کند. این ادعاها در حالی مطرح می‌شود که متن قطعنامه ۲۲۳۱، ایران را از انجام آزمایش‌های موشکی منع نمی‌کند و تنها از جمهوری اسلامی ایران می‌خواهد که از انجام آزمایش‌های موشکی با قابلیت حمل کلاهک‌های هسته‌ای خودداری کند.

در این بیانیه همچنین با ابراز نگرانی از وضعیت حقوق بشر در ایران از این کشور خواسته شده است تا شهروندان خارجی یا با تابعیت دو گانه را آزاد کند.

محسن رضایی دبیر مجمع تشخیص مصلحت با انتشار تصویری از دیدار خود با رستم قاسمی و سعید محمد، در حساب کاربری خود در تویتر، نوشت: در نگرش اسلامی ایرانی به مدیریت، «داوطلبی برای مسئولیت» یا «تلاش برای کسب قدرت» کاملاً متفاوت است.

دولت ضعیف عربی با رژیم غاصب، تلاش‌های مذبحوحانه برای فرار از آن کابوس است.

این مطالبه بر مبنای دموکراسی رایجی است که در دنیا پذیرفته شده و هیچ کس در مرتقی بودن آن نمی‌تواند خدشه کند. مجاهدان فلسطینی، مبارزه مشروع و اخلاقی خود با رژیم غاصب را باید به قدری ادامه دهند که ناچار به قبول این مطالبه شود. به نام خدا به جلو حرکت کنید و بدانید که «قطعا خدا به کسی که آدینش او را یساری می‌کند، یاری می‌دهد».

تحلیل

بباید باور کنیم تحریم به درمان

رحم نمی‌کند

کرونا، ویروس دموکرات و واکسن ناسیونالیسم

نوشین رواقی | گروه بین‌الملل
news@naslefarda.net

در شرایط همه‌گیری جهانی ویروس کرونا گروه کارشناسان مستقل حقوق بشری ملل متحد در یک اعلان عمومی در تابستان ۲۰۲۰ اعلام کردند که استثنائات مربوط به تحریم برای مقابله با بیماری کرونا کفایت نمی‌کند و تحریم‌های مرتبط باید در شرایط همه‌گیری بیماری برای تقویت دولت‌های تحت تحریم برای مقابله با بیماری بر داشته شوند.

تحریم‌های آمریکا سدی در برابر فرآیند مبادلات واکسن

تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا در شرایطی شامل کشورهایی چون روسیه، ایران، ونزوئلا، کوبا، سوریه و... می‌شود که فرآیند مبادلات و داد و ستد بین‌المللی را برای این کشورها در نظام تبادل بین‌المللی سخت و دسترسی به خدمات را در پرتو تجارت بین‌المللی دشوار و بعضاً غیرممکن می‌کند. مهم‌تر اینکه در

شرایط همه‌گیری بیماری دسترسی به دارو، واکسن، تجهیزات پزشکی و دیگر امکانات مربوط به بهداشت و درمان سخت‌تر شده که باعث ایجاد موانع در پیشگیری و درمان بیماری می‌شود. برای نمونه در شرایط تحریم شرکت‌های خارجی فروشنده دارو و تجهیزات پزشکی به دلیل عدم امکان مبادلات مالی با کشور تحت تحریم و خطرات ناشی از نظام تحریم‌های ثانویه آمریکا از تجارت با کشور معنی برای بهداشت و درمان و تضمین سلامت عمومی است.

رژیم تحریم مانع فراهم شدن واکسن می‌شود

رژیم تحریم مانع فراهم شدن واکسن، دارو، امکانات پزشکی برای افراد انسانی در کشورهای تحت تحریم می‌شود و حتی مواد اولیه برای تولید دارو به کشورهای تحت تحریم نمی‌رسد. این عدم دسترسی به دارو و امکانات پزشکی به افزایش انواع بیماری‌ها و مرگ‌ومیر ناشی از بیماری منجر می‌شود. در شرایط همه‌گیری کرونا عدم دسترسی به واکسن منجر به افزایش سرعت ابتلا و عدم وجود دارو و امکانات درمانی منجر به افزایش مرگ‌ومیر ناشی از کرونا می‌شود. افزایش بیماری به دلیل عدم دسترسی به واکسن و سایر امکانات نقض حق بر سلامت به عنوان یک حق بنیادی بشری است که در ماده ۲۵ اعلامیه جهانی حقوق بشر و ماده ۱۲ میثاق حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مورد شناسایی قرار گرفته که تهدید حق بر سلامت، نقض آشکار حقوق بشر است که برای همه‌ها به صورت مستقیم یا غیرمستقیم منابع دست‌رسی به دارو، واکسن و امکانات پزشکی شوند نقض حق بر سلامت هستند.

تحریم به افزایش مرگ ناشی از بیماری کرونا منجر می‌شود

مرگ‌ومیر ناشی از کرونا در کشورهای تحت تحریم با وجود رابطه سببیت بین کمبود واکسن، دارو و انواع تجهیزات پزشکی نقض حق بر حیات است زیرا که تحریم به افزایش مرگ ناشی از بیماری کرونا در کشورها تحت تحریم منجر می‌شود و نقض ماده ۶ میثاق حقوق مدنی سیاسی یعنی حق حیات است که حق بر حیات به عنوان نخستین حق انسانی در شرایط تحریم نقض می‌شود.

مرگ‌ومیر و آسیب ناشی از کرونا در کشورهای تحت تحریم سبب بیماری عده زیادی از افراد و افزایش مرگ ناشی از بیماری می‌شود که تعداد بالای فوت عنصر گسترده‌گی مرگ ناشی از تحریم است به این معنا که تحریم به افزایش تلفات ناشی از بیماری در کشور تحت تحریم منجر می‌شود که به صورت سیستماتیک در یک فرآیند پیچیده نسبت به کشور تحت تحریم اعمال می‌شوند که آگاهی کشور تحریم‌کننده نسبت به آثار منفی تحریم وجود دارد؛ لذا با استناد به ماده ۷ اساسنامه دیوان بین‌الملل کیفری که عنصر قانونی جنایت علیه بشریت را تعریف کرده است باید گفت تحریمی که منجر به افزایش بیماری و مرگ ناشی از کرونا به علت عدم دسترسی به واکسن، دارو و امکانات پزشکی می‌شود عملاً یک فعل سیستماتیک است که به مرگ‌ومیر گسترده منجر می‌شود و نه تنها دولت تحریم‌کننده بلکه افکار عمومی دنیا نیز بر این مطلب علم دارند لذا این قسم تحریم‌ها جنایات علیه بشریت هستند.